

Hrvaški fant se je izkazal v bojih na Guadalcanalu

Darovi za kantino
Za Cathedra kantino so darovali pri nas: po \$1: Andrej Tekauc, 1023 E. 72. Pl., Mary Glavan, 828 E. 140. St. 50 centov sta darovala Mr. Mrs. Martin Kastelic, 665 Edd Rd. Vsem skupaj prav lepo hvala.

100

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPERJAMES DEBEVO, Editor
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razpisalnicah: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 60

Fri., March 12, 1943

Mešetarija z ljudskim denarjem

Clevelandski bankir Cyrus Eaton je naslikal clevelandski mestni zbornici skrajno rožnato lice z nakupom Cleveland Electric Illuminating Co. Nekaj mestnih odbornikov ga je povabilo na sejo in ga kot "veščaka" v financah z odprtimi usti poslušalo, ko je pripovedoval, kako dobro kupčijo bi Cleveland napravil, ako bi dal \$140,000,000 za privatno elektrarno. Bankir je rekel, da je zdaj denar (ko ga je kot listja in trave) poceni in da bi mesto tistih "borih" 140 milijonov z lahkoto dobilo na posodo. Zagotavljal je mestnim odbornikom, kakšne ogromne dobičke bo mesto delalo z elektrarno itd, itd.

Seveda, gospod bankir je slikal to kupčijo v časih, kot elektrarna lahko proda vsako iskrico elektrike, ki jo more proizvajati iz svojih turbin. Ničesar ni pa omenil o časih, ki so bili (saj jih menda še nismo pozabili) in ki se lahko še vrnejo, ko so bili dimniki v clevelandskih tovarnah mrzli in ko so počivali električni motorji pri tovarniških strojih.

Bankir Eaton tudi ni povedal odbornikom, kdo bo plačal davke, ki jih zdaj plačuje privatna elektrarna federalni vladi, državi, okraju, mestu, šolam v okraju Cuyahoga in v vseh okrajih, kjer ima svoje turbine, vse do Avona na zapadu in do Ashtabule na vzhodu.

Federalna vlada dobi zdaj od privatne elektrarne nad \$8,000,000 vsako leto v davkih. Kdo bo potem plačal te davke? Mesto je sicer prosto teh davkov za svoja podjetja, toda vprašanje je, koliko časa bo vlada to gledala, če bo šlo mesto v privatni business.

Država, okraji, mesto in šole, ki zdaj dobivajo denar v davkih od kompanije, bodo zahtevali denar od mesta. In ako ga mesto ne bo moglo plačati z dobičkom od elektrarne, bodo morali poseči v žepe davkoplačevalci. To je jasno kot beli dan.

Mi mislimo, da bi napravilo mesto veliko napako, če bi šlo v to kupčijo. Že zdaj ljudje vpijejo, da mesto ne more vršiti svojih obveznosti, da ne pobira smeti, ne odpadkov, da niso ceste prometne, da ni tega, da ni onega. Kaj bo pa šele potem, če si bo mesto nakopalo še več bremen na rame?

Kot znano ima ta elektrarna svoje turbine tudi v Avonu in Ashtabuli in po teh krajih napeljavajo žico. Torej pošlje na privatni zemlji, za kar mora plačati gotovo odškodnino. Ali bodo potem ti okraji, ako bo šel Cleveland v navadno privatno podjetje s prodajanjem elektrike, dovolili Clevelandu, da bo delal dobičke na njih račun? Za te okraje ne bo Cleveland nič drugega, kot je vsaka privatna kompanija. Ako pa pride zraven še malo nevošljivosti, bo pa Cleveland to podvzetje drago plačal.

Tudi takrat, ko je mesto kupovalo ulično železnico, se nam je zdelo, da ne dela prav. Po našem mnenju naj bi mesto skrbelo za institucije, ki se tičejo direktno mesta, privatna podjetja naj bi pa pustilo v privatnih rokah.

Kaj vidite zdaj, ko je ulična železnica naša, kaj izboljšave? Ali je prevoznina cenejša, ali je promet boljši, ali je več voz na ulicah? Mi še vedno ne vidimo kje je mesto na dobičku s to lastnino. In še sedaj, ko so dobri časi, ko ulična železnica služi, da je kaj. Kaj pa bo, kadar bodo slabi časi? Kdo bo plačal izgubo? Ti, dragi davkoplačevalci.

Seveda, takrat je nekdo zaslužil lepe denarce, ko je izposloval za mesto bonde. No, zdaj pa se nudi zopet lepa prilika, ako bi šlo mesto v to kupčijo in bi potrebovalo 140 milijonov dolarjev. Zopet bi nekdo nabasal žepe z dolarji.

Mestna lastnina je kot občinska gmajna, kjer so vsi gospodarji in noben.

Kot je videti, je župan Lausche proti nakupu privatne elektrarne, vsaj sedaj v vojnem času. Mu damo absolutno prav! Toda če bodo šli mestni odborniki, ki ne poslušajo svojega župana, ampak tisto suho grižo od Raperja, preko njega in sklenili, da kupijo to zasebno elektrarno, upamo, da bo prišla zadeva, predno bo veljavna, pred volivce. Kadar gre za \$140,000,000 ljudskega denarja, nima o tem pravice sklepati mestna zbornica, bi mislili. In če pride pred volivce, garantiramo mestni zbornici že sedaj, da bo kupčija dobila tako brco, da bo kar veselje.

Dajte no, dragi mestni očetje, najti kaka pota, da se bodo davki znižali, pa da bomo imeli boljši servis, ne pa da bi samo gledali, kako boste ubogega davkoplačevalca še bolj obremenili.

Tako, kot smo opisali zadevo zgorej, vidimo položaj danes mi. Ako nas hoče pa kdo prepričati, da se motimo, nam mora prinesiti dokazne črno na belem, da bo meščanstvo profitiralo z nakupom privatne elektrarne. Z nakupom ulične železnice niso profitirali nič, razen, da bomo morali sami plačati davke, ki jih je prej plačevala družba ulične železnice.

Kar je potrebno v Clevelandu je, da se ne zmanjša število mestnih odbornikov za štiri, kot se zdaj nekaj govori (oziroma se govori že par let, pa smo še prav na istem mestu), ampak da bi se jih zmanjšalo na kakih 5 ali 7 odbornikov. Potem bi imeli morda več dela, da bi ne lomili kopja na stvareh, ki jih ne razumejo.

Newburške novice

Pred menoj leži pismo od brata Jožeta. Na pismu je pet zvezdic: ena zlata, kar pomeni, da je eden izmed petih sinov v vojaški službi, že padel. Padel je v bitki na pacifičnih otokih drugega januarja leto. Ena zvezdica je rdeča, kar pomeni, da je drugi sin, ako je sploh srečno prišel čez, nekje v Afriki. "Odsel je pred štirimi tedni, pa do danes nismo še dobili poročila, ali so prišli srečno preko Atlantika ali ... pravi pismo. Ostale tri zvezdice so plave. Torej pet sinov — Ni še dve leti tega, kar je bilo sedem otrok v hiši, danes je le eden še (hčerka se je poročila.)

Drugi brat mi piše: "Trije so že šli in sedaj se kaže, kot bi moral iti še četrti. Vlada nam pobira vse moči ob enem pa pritiska na nas, da moramo obdelati vso zemljo. ..." Brat je 62 let star in žena le nekaj let manj. Farma pa obsega 330 akrov in za vse to obdelovanje jim ostaneta doma 15 letni sin in hčerka 12 let.

Sestra piše: "Dvanajst nas je sedlo okoli mize pred par leti, sedaj smo ostali trije. Štirje so v vojaški službi."

Brat iz daljnega Zapada piše: "Dva sta pri vojakih, tretji pa je na tem, da odide."

Tako gredo te litanije naprej in naprej. Ubogi starši, kateri morajo žrtvovati vse. In vendar tudi ta cena ne bi bila previsoka, ako bo s tem vojna res odpravljena za zmeraj. Lahko bi bila, če bi svet rabil pamet, mesto da se pustijo voditi strasti. "Give liberty or give death!" je rekel Patrick Henry, velik borilec za svobodo ameriških kolonij. Življenje brez tiste svobode, s katero je Stvarnik človeka obdaril, ni vredno nič. Človek hoče biti prost, da si izbere svoj poklic, prost, da časti Boga, prost, da izrazi svoje misli; sploh človek hoče biti človek, katerega vodi pamet. Suženj noče biti, kot je pod Hitlerjem, Mussolinijem ali Stalinom. Prava prostost pa bo le tedaj vladala, kadar bo svet na splošno priznal, da smo vsi otroci enega Očeta in nebesih in bomo spolnovali Njegovo voljo.

Ta teden in bodoči sta tedna katoliškega tiska. Šolarji si prizadevajo, da bi dobili za naš clevelandski katoliški list Universe-Bulletin čim več naročnikov. V vsaki hiši bi moral biti ta list, ki vas sežani z katoliškimi novicami, na katere se lahko zanesete. Kolikokrat berete v brezbarvnih angleških listih, kot so naši velikomestni dnevniki, "novice," o papežu ali pa druge vesti, ki se tičejo nas katolikov in sv. cerkve; novice katere ne odgovarjajo resnici. Celo med slovenskimi listi imamo take, kateri si na vse mogoče načine prizadevajo očrtniti cerkev in papeža. Ako nimate zanesljivih poročil glede takih "novic," potem se ni čuditi, da se dobijo celo med vernimi ljudmi taki, ki v jamejo lažem in vzamejo za istino vse, kar vidijo v veri-sovranih listih. Slišali so, da je geslo takih listov tisto, kar je Voltaire že nekoč dejal: "Mečimo blato, kar mečimo blato na Cerkev, nekaj se bo vedno prišlo," in vendar še podpirajo protiverško čtivo in si pri tem najbrže mislijo, da so "napredni!"

Za šolarje, tudi one iz višjih šol, je zelo zanimiv in po ceni list: "The Young Catholic Messenger." Naročite, starši, svojim otrokom ta list. Ima zanimive novice celega sveta in je v resnici izobraževalen. Naslov je: The Young Catholic Messenger, 124 East 3. St., Dayton, O. Za šolarje nižjih razredov pa je prav tako kakor za našega Zvezdčarja ni bilo prijetno biti bi-SENGER, (naslov isti) kakor čan, s trnjem kronan, in križan. Prav gotovo ni bilo lahko viseti, rednike pa The Little Messenger, za te in za me, tri strašne ure tudi od tam. Če bi starši vedeli,

kolike vrednosti so ti lističi za njih otroke, bi ne bilo doma brez njih. Vsi listi prinašajo polno zanimivih slik, katere boste tudi starši radi pogledali in se spomnili na marsikatero zgodbo iz sv. pisma, ki ste jo slišali morda pred štiridesetimi ali pa petdesetimi leti. Še prav posebno pa priporočamo te liste za one otroke, kateri pohajajo v publik šole. Ko bi se vsi starši zavedali, kako neobhodno potrebno je katoliško čtivo za mladino. Kar človek bere, na tem se hrani njegov duh in tak bo postal.

Gotovo pričakujejo naši igralci od St. Lawrence Stage and Curtain Guild, da dam malo kritike glede zadnje igre.

Najprej moram priznati in se jim tudi zahvaliti za to, da so bili točni pri vajah. Vaje za igro so morda prijetne dva, trikrat. Potem pa postanejo sitna zadeva in marsikateri igralec, kateri ne misli dlje kot nos doseže, bo z enim ali drugim vzrokom začel opuščati vaje. Tukaj ni bilo tega, dasi je bilo veliko vaj. Za to zaslužijo pohvalo vsi. Drugo, kar moram pohvaliti je to, da so vsi skušali slediti navodilom. Se nekatere igralce, katerim navodila igrovdaje nimajo prav nobenega pomena, ker kratkomočno ne poskusijo slediti navodilom. Tudi v tem moram dati priznanje mladim igralcem, da so skušali, če tudi ne vselej dosegli, kar jim je bilo podano kot prava gestija ali pa narečje. S takimi igralci je prijetno imeti muje. Kar pa se drugega tiče, so bili nekateri preveč boječji, ker so igrali prvi-krat. Toda, če bodo vztrajali pri igrah, jim bo boječnost prešla. Še posebno hočem omeniti dva igralca: Wilfred Grden in Angela Lekan. Ta dva sta imela vlogge, kakršnih se igrovdaje zelo težko odkriža. Morala sta namreč biti maskirana kot črna. Dekleta zelo nerade vzamejo kakor tako vlogo, ali vlogo stare ženske. Vse hočejo biti maskirane lepo, mlado. Toda igra je igra in nekaj je vselej takih vlog, ki predstavljajo neljube značaje ali pa kak fizični defekt, ki se najde tudi v svetu kot je. Zato pa je igrovdaje vesel igralec in igralci, kateri so pripravljeni za vsako vlogo, tako, ali tako.

Zato hvala vsem igralcem in igralkam in iskrena zahvala tudi vsem ljudem za obilo udeležbo. Čisti dobiček je \$96.50. Ta denar bo šel za nabavo knjig za šolo kjer bodo imeli šolarji, pa tudi drugi, na razpolago vsakovrstne dobre knjige za njih izobrazbo in kratkočasje.

Prihodnji nedeljo popoldne ob treh je seja, v Slov. nar. domu na 80 cesti, vseh zastopnikov in drugih, kateri so bili na slovenskem kongresu v Clevelandu, izpod zvozna sv. Lovrenca. Gre se za temeljito posvetovanje glede sodelovanja z SANS. K temu vabimo vse zastopnike vseh društev, naj so dobili kako posebno obvestilo ali pa ne. Da ne bo imel nikdo kak izgovor, zato se shod prireja v Narodnem domu. Pridite vsi.

Post je tu. Cerkev, kot dobra mati, pozna sedajne razmere in zato velepa, za leto samo, da se nam ni treba postiti razen na pelenično sredo in na Veliki petek. Kadar govorimo o POSTU ne mislimo na vzdrževanje od mesa. Mesa smo se VSI brez izjeme dolžni vzdržati VSAK PETEK, pa naj delamo težko ali pa ne. Kdor v petek je meso, ni nič boljši od živali, katere žre meso v petek in v svetke. Priznamo, da ni prijetno se mesa vzdržati, prav tako kakor za našega Zvezdčarja ni bilo prijetno biti bi-SENGER, (naslov isti) kakor čan, s trnjem kronan, in križan. Prav gotovo ni bilo lahko viseti, rednike pa The Little Messenger, za te in za me, tri strašne ure tudi od tam. Če bi starši vedeli,

zam Sin božji ni mogel več pre-stajati in je zaklical na ves glas: "Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil!" Pomisli to, kadar se začneš sam sebi tako smiliti, da bi tudi v petek posegal po mesu. Pomisli pa tudi na številne grehe, male in morda tudi velike, s katerimi si žalil Boga in za katere bo treba zadostiti, tu ali pa tam. Nič ne misli, da se boš ravno TI zmužal kar tako preko neskončno pravičnega Sodnika. Na zemlji se lahko skriješ za hrbet bližnjega, v večnosti duše nimajo hrbov.

Torej, letos se nikomur ni treba postiti, razen, da si sam naloži post. Le mesa o petkih ne smemo jesti, nikdo ga ne sme. S tem pa ni rečeno, da nam ni treba delati pokore in zadoščenja za naše grehe. Poskrbi, da boš zadostil na drugi način. Prihajaj, če mogoče, vsako jutro k sv. maši. Tam potem Jezus za te zaopusti, ko se daruje za te. Če ne moreš k maši, pa prihajaj redno k večernim pobožnostim in nauku.

Father Baznik bo govoril angleško ob torkih večer: "Bog in Njegove lastnosti." Ob petkih zvečer bo Križev pot. Ob nedeljah ob 2 popoldne bo govoril Father Oman, angleško: "Pot v nebesa." Ob nedeljah zvečer bo slovensko govoril Father Slapšak: "Znaki prave Kristusove Cerkve."

Naj nihče ne misli, da nauka ne potrebuje. Prav tako, kakor telo potrebuje vsak dan nove hrane, tako tudi naš duh potrebuje poživljenja. Saj pravi Gospod: "Človek ne živi le od kruha, ampak tudi od vsake besede, ki pride iz božjih ust." Vse kar slišite pri nauku ali v pridgah, je prišlo nekod iz ust božjih. Kdor meni, da vse ve glede božjega nauka, se moti.

Živel je človek, kateri se je rad pobahal: "Jaz sem ves katekizem na pamet znal."

"No, če je temu tako," pravi župnik, "pa mi povejte zakaj živimo?"

"Zakaj živimo? No ja, za to, da delamo, ali ne?"

"Ne, za to, da dela in vleče, je mula ustvarjena. Človek pa je zato na svetu, da bi služil Bogu na zemlji, potem pa prejel večno veselje v plačilo od Boga." Seveda moramo delati, ker brez dela ni jela. Toda, to je le postranska zadeva. Prva dolžnost je "iskati božjega kraljestva ..."

"Se enkrat poiskujete: Zakaj je v Ameriki šest cerkvenih zasedav, v Sloveniji pa le pet?"

Mož se praska za ušesi: "Tega pa nisem nikdar slišal, da bi jih bilo v Ameriki šest. Mi smo se učili, da jih je pet."

"Nikar ne recite, da niste slišali. Ste slišali prav gotovo, pa ste pozabili, morda pa tudi niste poslušali, ker ste bili prepričanja, da so pridige in nauki le za druge, Vi pa vse veste."

Tako je. Tiste luknjice, skozi katere gre učnost v glavo, so zelo majhne, toda one, skozi katere nauk uide ven, so velike. Zato je nauk potreben zopet in zopet znova. Pogled samo onega, ki je od vere odpadel. Gotovo misli, da ve vse glede verskega nauka. Povprašaj ga, zakaj trdi katoliška cerkev, da je glede verskih resnic nezmotljiva, pa ti bo tvevil največje neumnosti in nesmiselnosti. Ali kaj ve? Nič ne ve, pa se le širokousti, kot bi vedel vse.

Zato pa še enkrat: PRIHAJATE V POSTU K NAUKU IN MOLITVAM.

—0—

BE 100% WITH YOUR BUY WAR BONDS

Zopet nekaj s Hubbard Rd.

Ko sem se bil oni dan spravil v mojo poletno pisarno v ta novi hiši, kjer je najbolj prijetno zato, ker sem sam in ne nihče ne moti pri pisanju, ko premišlujem, kadar se spravim k pisanju. Če me pa kdo pride slučajno obiskat, se navadno ustavi v ta veliki hiši in tam vpraša zame. Nato pa ga naši pošljejo k meni v audienco.

Torej tukaj me navadno najdejo sedeti pri mizi, kot je to pač moja navada in kjer si ubijam svoj talent in se polagoma staram. Tako je bilo tudi oni dan, ko sem se bil ravno spravil k zakurjeni peči in sedel lepo na gorke kot se spodobi za tako delo kot ga jaz opravljam. To vedo tudi naši uredniki, da v mrzlem uradu ne morejo sedet in tuhat. Zunaj je pa veter močno pihal in prenašal sneg, da je bilo veselo. Kar naenkrat pa 'pripiha Burja tam iz Clevelanda. Potrka na vrata, vstanem, odprem in kar debelo sem gledal novodošlece in oni pa mene. Ko pa smo se enkrat domenili, kdo da so, tedaj pa smo si podali desnice in jih prav po prijateljsko stisnili drug drugemu.

Mrs. Burja je rekla, da je bila zelo razočarana, ko me je zagledala. Pa ne vem kaj je moralo to biti, ali sem se ji mogoče videl prestar ali premlad. Ker bere novice s Hubbarda, je gotovo imela kakšen poseben predsodek nad mano. Najbrže si je mislila, ko pišem vedno od rož in deklet, da sem kakšen mlad razposajenec in da mi samo dekleta rojijo po glavi. Prav lahko, da je bila radi tega tako razočarana, ampak temu ni tako, kajti moja navada je, da imam za dekleta vse od 15. do 75. leta, kar pot 15. letom so deklice in po 75. letu so pa stare mamice in tako jaz rad kramljam s ta mladimi kot s ta starimi. Kar se pa tega tiče, sem se pa prav za prav v mojih mladih letih rajši razgovarjal s starejšimi ženami kot z mladimi dekleti, ker sem se deklet precej sramoval.

Torej, kdo je ta Burja. To je tista Burja, o kateri sem že parkrat malo zapisal, da so tukaj kupili v naši vasi, bi rekel, enega najlepših domov. To posestvo so kupili od Mrs. Mlakar in je vse v najlepšem redu. Je lepa moderna zidana hiša, ki prekaša boljše mestne hiše, zemljišče ni preobširno, a je dovolj veliko, da bodo imeli vsi dovolj dela in če bodo pridno obdelovali, jim tudi jela ne bo manjkalo. Poleg tega pa bodo živeli v lepem kraju, prav v kot ta malih nebesih in poleg tega pa na svežem zraku.

Kakor je razvidno, bomo imeli prav prijazne sosedo. Mr. Burja bo gotovo dobil kakšno častno mesto v našem kabinetu, samo prej moramo izvedeti za kakšno pozicijo bo sposoben, predno ga ustoličimo.

Tako vidite, prihajajo drugi za drugimi v te naše kraje. Le še kaj več naj jih pride, da nam bo krajši čas. Prav priporočljivo bi bilo, da bi se clevelandski trgovci naselili po teh lepih krajih sedaj, ko ne bodo imeli kaj prodajat. Saj pravijo, da bodo morali ljudje po mestih več kot polovico manj jest kot so do sedaj. To tudi pome ni, da bodo potrebovali več kot polovico manj trgovcev. Zato pa bi bilo najboljše zanje, da jo primahajo v te naše lepe kraje. In ker nas je že nekaj trgovcev v teh krajih, se bomo včasih lahko kaj pogovorili o tistih časih, ko smo čebulo prodajali.

Čas mi tako hitro beži naprej, da pri najboljši volji nimam časa prijeti za kakšno delo, kadar sem doma, sem vedno prezaposlen z novicami. Navadno pa sem vedno na poti za temi novimi knjižnicami, ki jih neprestano izdajajo in me naganjajo pred tista zauber dekleta, na ogled. Enkrat me pošljejo v navadno šolo, drugič v višjo šolo in tudi

na "pecirk" so me že pošiljali veste, da je treba iti za knjižnico drugam. Tako sem seznani že z vsemi dekletami krajih in one pa z mano dan sem šel po tisto knjižnico, katero se bo dobilo čevljar, bo treba bos hoditi, kot sem kaj slišal, da bodo morali bosi tisti, ki tam v Clevelandu po uradih hlače trgajo.

S temi knjižnicami sem se preobložil, da je skoro za katero bi prijel v roko, grem v trgovino. Oni dan žena poslala po sladkor, v taknil v žep knjigo za Ko sem prišel tja pred tisto jazno punco v trgovini, ki je vedel, kaj hočem; me je vprašala za karto in jaz ji pomolil svojo knjižnico. O križana gora, da deli, kakšen smeh je bil v meni, kjer je bilo precej čevcev. Puncara mi je povedala, bom moral še v šolo, da navadil te "sege" in vse te knjige pomenijo, sem ji, da sem ravnatelj iz šole. Noben izgovor ni magal. Odsel sem z desno, ki je bil tedaj še daljši kot mi pripoveduje ga imam navadno.

Takrat pa sem sklenil, bom kupil tak cekar kot imeč, ko sem pričel hoditi v ta cekar bom zložil pod te dokumente in knjižnico nosil s seboj, kamor bom kupovat. Tukaj je cekar, dar hočem kam v kakšno moram vselej uvest se, da me potegne, kamor Pa še pravijo, da naj na avtnih obročih in In kako naj pa hranim pa vedno tako pregre, moram biti vedno na sveti Jurij na konju, potem napravim kaj za zmago in v obrambo, no, ko ene čase še ubode, dobe jest o pravem človeku.

Take ceremonije so se pa je, da sedaj, ko eno nogo skoro v grobo moram še toliko novih, Kar se tiče angleščine, ja težava, ko že več let govarjajo, ampak sumam, in to je za sment, ko ne znam na pamet in to jako narobe hodi. Zato ne razumem, ko poslušam, ko izgovarjajo, da črke, a jaz pa ne vem, kaj menijo. Mislim se, viti en radio v moji hiši, no pa ka bi mi pa komu bi pa nič razumel, prihodnjič.

"Veš Franca, ženska ti res trdnega značaja, najnjem svetu, drugemu, iz kota v kot in pomno, je govorila onkava, po dolgem času sosed, prijateljico iz mladosti, "In lahko rečem, la, "da imam tak kraj, čaj jaz. Ko sva se z ročila pred 38 leti, dan vzela vajeti v roki, la jasno in brez okoli, da se mora takoj nje, enu v ple, enu v ple, enu v ple, "No in kakšen uspeh je s tem?" bi rada razumel, ljiča.

Kadar vam je dolgo site to-le. Zapišite jo starost. Pomnožite dajte 5, pomnožite dajte 50; dodajte k tej biž, ki ga imate v en dolar. Potem vsote 365 in dodajte zadnji dve pa določite te v žepu.

Kadar vam je dolgo site to-le. Zapišite jo starost. Pomnožite dajte 5, pomnožite dajte 50; dodajte k tej biž, ki ga imate v en dolar. Potem vsote 365 in dodajte zadnji dve pa določite te v žepu.

ŽALOST IN VESELJE

Spisi Andrejčkovega Jožeta.

„Je res,“ pritrdi žena, „go-
Alfonzo je po rodu Lah.
no jutri nemara pride, ker
je del časa željno pričaku-
je. Takovo je bilo moje živ-
je dole, polno tuge in ža-
le. Ferdinand edini je bil
toložba, katerega že od
dne pričakujem — Bog
drugače sklenil; nenado-
ni je poslal onega, čegar
sem menila, že zdavnej
ma je končala povest in
pričujočim so stopile sol-
ni. Mnogo, mnogo so se
govorjali, saj sta si imela
v Marjeta tolikanj po-
di po dolgem, dolgem loče-
vavstvih let, ali vsega
niti bi bilo preobširno, za-
zapustimo malo ameri-
ko koč, dokler se zopet
drugi ne vidimo, in po-
mo nekoliko na „Lastavi-
kjer najdemo Aleša.“

XII.

„Viljama in Tomaža v mor-
polnili je polagoma in „La-
“ ki je mnogo trpela.
je bila tudi velika jar-
zelo poškodovana, presta-
vendar vso nevarnost ju-
— Vse bi bilo pozablje-
ladiji. — saj mornarju
ni spomin na prestane ne-
ne sanje, kot tako naglo, kot
— ko le ne bi bili izgubili
drazih oseb. Videli so
kapitana in Tomaža v mo-
radi bi jima bili pomagali,
bila je bila v oblasti gro-
valov, ki so jo tirali da-
mo otoka. — Stari Jaka,
mel se v svoji sivej sta-
jedno bistro oči, videl je
za zlat med valovi plava-
rupli, zatoraj je upal, da
morda nesrečnika vendarle
Torek je ladija obstala
niti so daljavo in širjavo
se je dalo spoznati iz
iz računa, nahajali so
ed sudiškimi otoki.
lo, bila je njihova prva
polskati kapitana in To-
o miru, rekel je, da ne
je iz indijskega morja, da
al tudi Aleš, katerega je
ko huje zadela ta nesre-
sati komaj se je združil z
po katerem je že toliko
repenel, odvezli so mu ga
valovi, in ako se je po-
zvel, prišel je nemara zo-
znost, morda se v težav-
nogo je bila prva.
ni bilo sedaj nobenega
marja na ladiji, zato so
marji enoglasno izvolili
zopet prejšnji poveljnik
Aleša je veselilo, da
mornarji toliko zaupa-
ali vendar ni hotel
v službe, rekoč, da se
poboli zanj, ker je šele no-
se in se nima dosti skušnje
marja, da naj izbere druze-
mornarstvo, namreč sta-
Jaka. — Stari Jaka se je
zna družega, nego neko-
vrat in pisati, da raji osta-
vjele ni odjenjal, prevzel
vsejstvo v veliko veselje
mornarjev, ki so ga spo-
vili in ljubili, kot svojega
Jaka res ni bil učen, ali
je, so ga storile sposobne-
Opravljal je sedaj kapi-
v službo, Aleš pa je sto-
opravilo mesto ter pre-
vratni so naravnost proti
v kraju, kjer so menili,
voda biti oni otok, kjer sta

padla v morje Viljem in To-
maž. Drugo jutro na vse zgo-
daj zapazili so otočič pred se-
boj. „Ravno to je oni otok,“
pravi Jaka, „poznam ga po raz-
tresenih hribih in peščenem
obrežji; tamle na severnej strani
sta izginila.“ — Ustavili so
ladijo precej daleč od otoka;
ker plitvo morje ni dopuščalo
bliže kraja iti, spustili čoln v
morje in štirje možje, med nji-
mi Aleš, šli so ogledovat otok.
Na onem kraju, kjer sta padla
Viljem in Tomaž v morje, na-
šli so kose razbite ladije, po
vrhu plavajoče sode, zaboje,
jadra in druge mnogovrstne re-
či, katere so gonili valovi sem
ter tje po morji. Bili so to
ostanki one španske ladije, ki
se je razbila tisti strašni dan,
ko sta se kapitan in Alešev oče
otela z veliko silo.

Aleš je bil prepričan, da se
je tukaj še druga nesreča zgo-
dila, nego ona z njegovim oče-
tom. „Ako so se mornarji te
razbite ladije oteli, sešli so se
gotovo s kapitanom in očetom,“
djal je Aleš sam pri sebi, „in
sedaj morda kje na otoku ča-
kajo pomoči, ali pa so prišli v
roke divjim Malajcem, ki pre-
bivajo po teh otocih.“ Njegova
misel se je še bolj potrdila, ko
je stopil na suho ter našel ne
daleč od brega ostanke pogaše-
nega ognja, in mahovo ležišče.
— Ko je ukazal veslati k Lasta-
vici, in ondi oznani Jaku svo-
jo najdbo in kaj misli o tem.
Jaka je bil preveč iznajden
mornar, da ne bi bil popolnoma
potrdil Aleševga sklepa. Koj
so poiskali globočje morje,
kjer bi lahko bliže kraja pri-
nili ter bi jih bilo mogoče z o-
taka videti. Dobili so primeren
kraj, kjer so lahko popolnoma
razgledali otok in tudi bili var-
ni pred napadi, ko bi se nena-
doma približali kakovi morsk
čolovaji. Tukaj so ostali celi
dan, razgrnili angleško zastavo
in vedno opazovali obrežje, ali
ne bi se prikazala ondi kaka
človeška podoba. Pa njih ča-
kanje je bilo zastonj. Zvečer
pravi Jaka svojim mornarjem:
„Počakajmo še do jutri zju-
traj, če do takrat nihče ne pri-
de, prepričan sem, da sta kapi-
tan in Tomaž v sovražnih ro-
kah. Po teh otocih je dosti ma-
lajskih čolovajev, ki zato radi
Evropejce love, da dobijo po-
tem bogato odkupščino. Ko sem
bil še prost mornar, bili smo
tudi nekaj v tem morji, in bil
sem sam priča, ko je morala
plačati neka Francozinja pet
tisoč dolarjev za svjega mo-
ža, ki so ga bili vjeli morsk ro-
parji.“

Potem nam nič drugega ne
kaže, nego jutri stopiti na su-
ho in preiskati otok. Sicer nas
je malo, pa imamo dobro oro-
žje. Malajci nimajo dosti pu-
šek, pa še tiste, ki jih imajo so
zele revne, na kamen, in ne ne-
sejo daleč. Naj velja, kar ho-
če, kapitana ne smemo kar ta-
ko pustiti.“ Jakov sklep je bil
vsem vseh in vsakateri se je že
hrabril, da si upa s svojo pu-
ško najmanj deset Malajcev
pobiti, preden se bo kdo njega
doteknil.

(Dalje prihodnjič.)

DELO DOBIJO

Oskrbnice

v starosti 21-44

Morajo govoriti in razumeti ne-
kaj angleškega.

Dokaz o ameriškem državljan-
stvu. 5 dni dela v tednu
od 5:43 do 12:43
zjutraj.

Dobra plača na uro.

Stalno delo.

Zglasite se osebno, razen ob
nedeljah na

700 Prospect Ave.

soba 901

The Ohio Bell

Telephone Co.

(Mar. 8, 10, 12)

Dobra služba

Za lahko hišno delo se sprej-
me dekleta; nič pranja; nič ku-
he; 5 sob, 3 v družini. Stanuje v
službi. Plača \$10. Pokličite
Yellowstone 5646. (61)

MOSKI

za
TOVARNO STROJEV
ODPOŠILJANJE
BRUŠENJE
TEŽAKI

60 ur na teden

Plača od ure, počitnice, napre-
dovanje.

INTERIOR STEEL
EQUIPMENT CO.

2352 E. 69. St.
iz Quincy Ave.

Voznik dobi delo

Takoj se sprejme voznika, ki
bi s trukom razvažal mehko pi-
jačo. Unijska plača in ure.
Zglasite se pri Double Eagle
Bottling Co., 6517 St. Clair
Ave. (Fri. x)

MALI OGLASI

Hiše bi radi

Vprašanje ima za hiše, eno
in dvodružinske. Gotov denar.
Zglasite se na 6704 St. Clair
Ave. ali pokličite te KENmore
4963. (61)

Soba se odda

Odda se opremljena soba za
dekleta. Naslov izveste v uradu
našega lista. (61)

Sobe se oddajo

Opremljene sobe se oddajo v
najem poštenim fantom ali de-
kletom; parna gorkota; prost
vhod. Za naslov izveste v uradu
tega lista. (61)

Kupujemo obrambne obveznice
in znamke!

Bungalow naprodaj

V bližini E. 185. St. in Beach-
land, 5 sob bungalow, garaža za
1 avto. Cena je jako zmerna.

J. Knific Realty

18603 St. Clair Ave.

IV 7540, zveč. KE 0288

Farma naprodaj

Naprodaj je 55 akrov zemlje
obsegajoča farma v Geneva on
the Lake. Farma je 2 milj iz
Geneva Square, severno ob
glavni cesti. Hiša 8 sob, furnez
in električni. Zglasite se pri

Jerry Stroj

RFD 3, Box 181 A.

Geneva, O. (60)

Hiša naprodaj

Na 910 E. 75. St. za eno dru-
žino, 4 spalnice; cena \$6,500.
Nobenega popravila potrebno;
furnez pravkar inštaliran; škri-
ljeva streha, garaža za 2 avta.
Lastnik razkaže hišo podnevi
ali zvečer. Lahko se takoj vse-
lite.

M & S. Liebenthal

919 National City Bldg.

MA 0336. (60)

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR

Henderson 1128

6102 St. Clair Avenue

BLISS COAL CO.

PREMOG IN DRVA

Zastopstvo

WHITING STOKERS

22290 LAKELAND BLVD.

KENmore 0808

BODITE PREVIDEN VOZNIK

Mnogo nesreče se pripeti radi pokvar-
jenih oči. Dajte si pregledati oči, da
se boste počutili varne. Vid mora biti
tak, da lahko razločite številke na me-
tru brzine, da vidite, kako hitro vozi.
Imamo 30 let izkušnje v preiskovanju
vida in umerjanju oči. Zadovalni bo-
ste v vsakem oziru.
Mi imamo polno zalogo elastičnih
nogavic za zabrekle žile.

EDWARD A. HISS

Lekarna—farmacija in optometrične
potrebščine.

7102 St. Clair Ave.

RUDY BOŽEGLAV

WINEY

6010 ST. CLAIR AVE.

Najfinejša vina, domačega iz-
delka, dobite na kozarce ali v
večji količini za na dom.
Postrežemo tudi z okus-
nim prigrizkom.
Se priporočamo!

Točna postrežba!

Zavarujem vam vašo hišo ali
pohištvo, kot tudi vaš avto.
Točna in zanesljiva postrežba.
Za podrobnosti vprašajte

John Prišel

15908 Parkgrove Ave.

KENmore 2473-R. (Fri. x)

COOK FURNACE & SHEET METAL

Dela in popravila za vseh vrst furnezov

Pokličite KENmore 1221

525 E. 132. ST.

MERRYMAKERS CAFE

4814 SUPERIOR AVE.

Vedno vesela družba

Prvovrstno žganje - pivo - vino
okrepčila

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM

Pohištvo in vse potrebščine

za dom

6612 ST. CLAIR AVE.

Henderson 2978

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Ave.

Telefon: ENdicott 3113

Ustanovljeno 1908

Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskrbi

HAFFNER INSURANCE AGENCY

6106 St. Clair Avenue

NAZNANILO IN ZAHVALA

S žalosnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom,
prijateljem in znanec, da je za vedno zatisnila svoje
trudne oči naša ljubljena soproga in mati

Cecilija Modic

Blaga pokojna soproga in mati je bila doma iz
vasi in fara Hlinje pri Žužemberku, stara ob smrti 57
let. Njeno dekleško ime je bilo Skebe. Bolehala je
dve leti in odšla je v nebeske višave 21. februarja
1943. Zapušča mene, žalujčega soproga Blaža, doma
iz vasi Bezuljak, fara Begunje pri Cerkljici, tri sinove,
eno hčer, dva brata in eno sestro ter več sorodnikov
v stari domovini.

Prav prisrčno se želimo zahvaliti č. g. Father
Slapniku za večkratne obiske v času bolezni, za tola-
žljive besede in za podelitev sv. zakramentov. Prav lepa
hvala Rt. Rev. kanoniku J. J. Omanu za opravljeno
sveto mašo zadušnico na dan pogreba in za krasen in
toložilen govor ob krsti. Hvala Rev. Slapniku in Rev.
Bazniku za asistenco pri sv. maši.

Prav lepa hvala vsem, ki so položili krasne vence
ob krsti ter s tem okrasili njeno zadnje bivališče na
zemlji. Prisrčno zahvalo naj sprejmejo vsi, kateri so
darovali za sv. maše, katere se bodo brale za mirni
pokoj prerano umrle soproge in matere.

Prav lepa hvala članicam podružnice št. 15 SZZ za
molitve ob krsti na dan pogreba. Hvala nosilkam krste
in vsem, ki ste se udeležili pogreba in jo spremlili na
zadnji zemeljski poti. Prav lepa hvala sosedam, ki
ste molile v času velike žalosti, ko se je pokojna selila
iz doline solz in odhajala v večno nebesko domovino
in sicer: Mrs. Mary Prijatelj, Mrs. Mary Kužnik, Mrs.
Frances Arko in Mrs. Mary Papež.

Hvala pogrebniemu zavodu Louis Ferfolia za vzor-
no vodstvo pogreba ter za vso postrežbo v času velike
žalosti.

Ti pa ljubljena soproga in mati, odšla si veliko
prezgodaj od nas. Za Teboj žaluje žalujči soproga, za
Teboj žaluje sin Robert tam nekje na bojnem polju v
Afriki. Za Teboj žalujemo vsi in se oziramo proti
nebeskim višavam, kjer je sedaj Tvoj novi in večni
dom. Naša goreča želja je, prositi Boga, da se sin
srčno vrne domov z bojnega polja. Prosi za nas
preostale, da ko pride čas ločitve iz zemeljskega v
večno življenje—v nebesko domovino, da se vsi zopet
snidemo v raj. Saj kriz nam sveti govori, da vidimo
se nad zvezdami.

Zalujči ostali:

BLAŽ MODIC, soproga.

FVT. ROBERT, FRED, CHARLEY, sinovi.

SOPHIE, hči; ANTON in MIKE, brata in MARY

PRIJATELJ, sestra.

Cleveland, O., 12. marca, 1943.

Mi dajemo in izmenjavamo Eagle znamke

THE MAY CO'S BASEMENT Nov nakup!

MINK-DYED

CONEY

KOŽUHI

V novi izberi
krasnih kožuhov!

\$49

poleg davka

Izbrano zgotovljeni — Zelo privlačni!

Baš take suknje, kot jih potrebujete za trajno
nošo! Elegantni Mink-Dyed Coney kožuhi v trajnih
krojih! Imajo podlago iz rayon blaga, ki se izvrstno
prilega. Mere za dekleta in žene.

MAJHNO PREDPLAČILO BO ZADOSTOVALO,
DA VAM SHRANIMO SUKNJO ZA "WILL CALL."
—ALI PA POVPRASAJTE PO NAŠEM PRIMER-
NEM NAČRTU ZA ODPLAČEVANJE.

The May Co. Basement

Seconds 49c in 59c

Rayon nogavic

Zenske rayon nogavice, ki se
dobro prilagajo nogi—mesh
ali običajno tkivo. Izvrsten
nakup. Vse nove barve. Mere
8½ do 10½ za dekleta in žene.

29c

par

Ženske nogavice brez roba

Rayon nogavice brez roba—seconds 89c
vrste. Vse nove barve—mere 8½ do
10½ za dekleta in žene.

49c

par

The May Co. Basement

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

Štefana, ljubo, sveto dete! Koliko dekletom, tudi pobožnim, bi srce zaplamtelo, če bi jih bil nosil v rokah ta mož, najlepši in najponosnejši v Štajru, ti pa si lilija Gospodova, in Gospodova last ne gori v posvetnih plamenih.

Tako je mislil stari duhovnik, kar ga prekine Štefana v nemem premišljevanju in si že vdruži oči: "Oh, izpovedati bi se morala, pa zopet klepečem o drugih stvarih. Prečastiti, odpustite!"

Z roko je potipala nad seboj kjer so visele njene revne podobice, da bi po svoji navadi vzela rožni venec, s katerim se je navadno izpovedala, toda zdajci ji omahnejo roke. "Oj, kje je moj rožni venec?" — brezglasno ihtenje ji je dvigalo prsi. "Vzeli so mi ga, rekli so, da je malikovalski. O, kje je moj ljubi rožni venec, dobila sem ga od očeta..."

Nato se je zopet pomirila, sklenila je prazni roki in je dovršila sveto izpoved, izpoved svetnice. Ko ji je duhovnik naložil pokoro in jo izročil v varstvo Bogu in vsem ljubim angelom varihom, se je dvignil s svojega stola in je s tresočimi se, velimi rokami vzel sveto hostijo iz burze.

Počasi, s težavo se je dvignila Štefana, ugrizla se je v bele ustnice, kajti vse telo jo je bolelo od ran in groznega železja.

Mati je priskočila, da bi jo vzela v naročje, in je glasno tarnala:

"Moj otrok, lezi, ne vstajaj, oj, kako te boli revica, o, ti nesramni krivoverec, kako si zdelal moje dete."

Štefana je tiho prosila: "Mamica, ne, ne se kregati, pojdi, mamica, poklekni."

Pazno je sedla najprej na peti, potem pa je, medtem ko jo je podpirala matizobema rokama, pokleknila in je bila kakor v molitev utopljen angel; sestrice so klečale okoli postelje, bratec Štefan pa je molil Konfiteor. Iz Štefaninih angel-skočistih prsi je kakor snežno-bel golobček puhtela otroška molitev, s katero je tolikokrat svojega ljubega vabila v goste v svoje srce.

Vse groze, vse muke preteklih ur so se razpršile pred hrepenenjem in ljubeznijo uboge neveste Kristusove. Vse bolečine, vsi grozni spomini, vse, vse je bilo proč; njen otroškonežni, pa vendar deviški obraz, ki je bil še ravnokar blede, je rožnato zardel, ko ji je sivolasi duhovnik položil sveto hostijo na ustne. Lahno so se zaprle ustne, kakor se zapre roža, ko je pila roso, ki pade z nebes. Sklenila je na prsih roki, ki sta tu mirno sklenjeni počivali, dve neomadeževani liliji, ki ponižno objemata Onega, ki oblači lilije, čigar veselje je, bivati med lilijami.

Maló časa je klečala in je iz najgloblje duše molila k Onemu, za kogar je trpela tako grenko sramoto, in je govorila nežne otroške besede:

"Kajne, Jezus, saj sem še Tvoja nevesta — če sem tudi stala tam, ne boš me zaraditega zaničeval! Tvoje je moje telo in moja duša; o, sprejmi jih v svoje svete roke, ti, moja bičana, s trnjem venčana, križana ljubezen, ne zavri uboge Štefane, četudi je stala ob sramotnem stebru."

Od spodaj gori se je čulo petketanje kopit in krepki možki koraki.

Mati je hitro položila svoje dete nazaj na blazino ter je hi-

tela gledat k oknu, od koder je videla spodaj pred vrati stati četo strelcev in samega konja, ki je bil očitno častnikov. Slutila je, da je častnik že stopil v hišo; silno se je prestrašila, v eni sapi je ugasnila obe sveči, ki jih je s svečnikom vred vrgla v predpasnik. Začuden je strmel duhovnik; Štefana je ravnó opravila poobhajilne molitve, pokrižala se je in vprašala:

"Mati, kaj pa delate, zakaj ste pogasili sveče?"

"Nič ni, dete moje," jo je pomirjevala mati. Menihu pa je zašepetala: "Vojaki so tu."

Prestrašen je dejal duhovnik štoló doli in se je oziral po izhodu. Štefana je vse slišala in je s slabotnim glasom rekla:

"Vojaki so tu? Kaj za to? Jezus v presv. Zakramentu, ki me je ravnokar obiskal, me bo varoval vsega hudega."

"Oj, otrok, večeraj te ni varoval!" je vsa iz sebe ihtela mati.

"Saj me je varoval! Saj je vendar poslal onega, ki me je rešil iz železja!" je hitela pobožna deklica.

Pri vratih se je prikazala temna kodrasta glava male Judinje, ki je migala z belo ročico:

"Gospa Švertnerica, gospod Hendel, ki poveljuje strelcem, želi govoriti z vami."

Švertnerica se je zdržnila od strahu: "Takoj pridem, že grem!" Postala je blede kakor kreda in vsa tresoč se je hitela ven.

Štefana se je ozrla naokoli, roko držeč na čelu, "Hendelov sin —" je rekla trudno. "Pa ne ko bi zopet prihajal pome..."

Močno se je stresla. "O Bog, samo ne več na sramotni oder! Oh, moj Jezus —" je molila proti nebesom, "ti si pri meni..."

ganjen je zaklical duhovnik: "Naj si le drzne ta fant ti samo las skriviti, tudi jaz sem bil nekdaj vojak, in spodaj je dosti katoliških mož."

Zravnal je pokonci svojo veliko, visoko meniško postavo in se je bojovito postavil tik k postelji. Ona pa ga je z nežno roko prijala za talarjev rokav in je prosila: "Gospod pater, nikarte klicati možkih. Božja volja naj se zgodi!"

Spodaj pod stopnicama je v polumraku stal Henrik: Švertnerica mu je prišla po stopnicah nasproti in je od strahu skoraj brez sape sopihala:

"Milostni gospod, česa želite od nas ubogih?"

"Ničesar nočem, še prinašam vam nekaj." Po treh korakih je bil že pri ženi gori. "Dve rutici in veržico so ukradli vaši hčeri, ko je... večeraj... no, saj veste. Tukaj —" dvignil je sveženj, "imate vse skupaj nazaj; prinesel bi bil že preje, toda ptiček je bil ujet v kletki."

Te prijazne, napol saljive besede so pomirile ubogo mater. O da, ta ne bo nič hudega storil. Kaj še, rešil je mojo hčerko s sramotnega odra in je bil dober kakor angel. Ha, neumnica, zakaj si se ga ustrašila?

"O, hvala vam, gospod," je sople in je svoje rdečeeobjokane oči, ki so pričale o prečuti noči, obrnila proti njegovim, ki so se danes tako ponosno in zavestno svetile. "Gospod, niste pozabili na nas. Oj, sedaj se bo smejala moja Štefka; toliko solz je že pretočila za svoj rožni venec, ki ga je prejela od očeta."

Posegla je po svežnju; toda Henrik je rekel: "Gospa, sam

bi ga ji rad izročil. Smem li?"

"Ha, videli bi jo radi, mojo Štefko," se je smejala uboga žena, ki se je prejšnji dan tako grenko jokala. Rad bi jo videl, no, saj je pa tudi zaslužil.

"Moje ubogo dete je tako bolno," je tožila. "Pa bom vprašala. Pojdite z menoj, milostivi gospod, prosim lepo, tukaj je tako temno, oprostite."

"Bolna —" je ponovil mladi Hendel, ki ga je v hipu minila veselost. Sicer so mu to že povedali, toda od samega veselja, da ji je tako blizu, je na vse pozabil.

"Zelo bolna?" je vprašal. "Železo jo je tako razrezalo," je odvrnila mati, "vrhutega pa še strah in sramota..."

"Kateraga zdravnika ste pa poklicali?" jo je prekinil Henrik. "Pa vendar ne kakega kmetskega padarja, ki ničesar ne ume?"

"Nobenega nismo klicali," je rekla mati.

Zapovedujoče, da se je slišalo po vsej hiši, je zaklical Henrik: "Takoj pokličite zdravnika, plačal ga bom jaz sam!"

"Kaj pomaga, gospod, če pa moja hčerka ne mara zdravniška..." Stala je poleg njega vrh stopnic in se je neprestano ozirala proti vratom; tedaj pa je

začelo Henriku srce močno bitati, kajti vedel je, da tam za vrati počiva Štefana.

"Moje sramežljivo, pobožno dete ne pusti, da bi se ga dotaknila možka roka, samo jaz jo smem prijeti; nekoliko sem jo namazala in drgnila z arniko, ki je dobra za vse bolečine," je pripovedovala mati.

Gospodovalno je zavpil mladi Hendel: "Arnika sem, arnika tja, vsak bolnik pokliče zdravnika; zakaj ji tega ne poveš?"

"Seveda, gospod," je rekla mati. "Toda moj otrok ima svojo glavo, svojo voljo. Tu je vse zastoj."

"Tako," ugriznil se je v ustne. — To so pač menihi vtepli v glavo ljubeznivi, ubogi neumnici, češ, da ne gre, klicati zdravnika... Ona pa lahko pri vsem tem od vsega hudega konec vzame... "Sedaj bi jo pa že rad videl," je nejevoljno zarežal. "Povedal ji bom, kaj so dim od teh meniških muhah."

"Se ne, se ne, gospod, prosim lepo, počakajte samo še trenutek. Pogledala bom noter."

V svojih lesenih čevljih je ropotala skozi vrata, in mladi bojevnik je obstal pri vratih: Videl je, kako se je zasvetilo, kako je nato zopet izginila luč. Kmalu se je vrnila mati in

tiho rekla:

"Prosim lepo, samo še trenutek. Ravno obuva čevlje." Nato je zopet odprla vrata. Henrik je krepko tiščal k boku meč da bi ne žvenketal.

Snel si je z glave perjasti vojaški klobuk in se je sklonil, ko je šel skozi vrata, ker je bil visoke postave. Kaj je to? Toliko ljudi je v sobi. Obstal je.

V radovednosti in skritem strahu so mu zrlé nasproti oči menihove in otroške. Toda deklica, ki je tam na slamnati pernici sedeja, ni dvignila glave in ga ni pogledala.

Mati je stopila k njej in ji je rekla: "Štefka, milostivi gospod so prišli." Sedaj se je deklica z mirnim, čistim pogledom ozrla na visoko postavbo štajerskega bojevnika, na čigar krepkih, izbočenih prsih se je blestel panter, in na lep, pomoln, danes nekoliko obledeli obraz dvajsetletnega mladeniča.

"Kaj želi od nas milostivi gospod?" je vprašala mater.

"Oalje prihodnjič."

Glede bančnih delnic

Nedavno je bilo naznanjane glede bančnih delnic nove The North American banke, da jih sedaj lahko, kdor želi, kupi po \$20.00 vsaka in ne več kakor pet delnic.

Nato se je oglasilo lepo število ljudi, ki jih želijo in so jih naročili. Medtem so se pa nekateri priglasi, da bi na vsak način radi kupili po deset delnic skupaj, kar znaša \$200. Mišljenje teh je namreč to, da je toliko vredno investirati. Radi tega se sedaj prvo naznanilo, ki je narekovalo, da jih posamezni ne more kupiti več kot pet (5), se naj odsedaj smatra za ne več kot deset (10) delnic za enega.

V pojasnilo tem, ki mogoče niso prvega naznanila čitali, naj bo ponovno naznanjeno, da je stara, zamrznjena banka The North American Mortgage Co. dala na trg nekaj nad 500 delnic, katere je med časom, ko je bila ustanovljena nova banka, te delnice prevzemala od vlagateljev na račun dolgov. Ker pa mora banka vse premoženje likvidirati, mora prodati tudi te delnice. Da bi jih pa ne prodala drugim tujcem, se je organiziralo nekaj naših mož, ki so zložili nad deset tisoč (10,000) dolarjev in so te delnice prevzeli z namenom, da jih dajo na razpolago našim ljudem, da lahko postane delničar vsak, kdor bi želel, da bi ne bilo potem kakšnega oporekanja, da se ni nudila prilika. Naj bo obenem tudi naznanjeno, da je vseh delnic naše nove The North American banke 5,000, lastnikov teh delnic je nekaj nad 900 naših ljudi. Torej je banka last naroda, največjega društva.

Za te delnice so vlagatelji plačali v sklad nove banke kot kapital vsoto \$100,000.00. Vsa ta vsota denarja se nahaja kot kapital v banki za delničarje, poleg tega pa še nerazdeljen dobiček, ki je štel s prvim januarjem \$66,988.05.

Zato so te delnice po teh številkah in rezervi vredne vsaka krog \$33.00. Ob ustanovitvi banke so jih plačevali po \$25.00. Torej je lepa prilika, da postanete delničarji te banke, če kupite eno ali več, do 10 delnic, ne več. Čas za to je toliko časa, dokler ne bodo vse prodane, nikakor pa ne dalj kot tekoči mesec, lahko pa jih zmanjka v nekaj dnevih. Lahko pokličete v banko na tajnika Mr. Joseph Surtza, Henderson 6063 ali pokličete podpisane.

To priliko smo direktorji dali na razpolago narodu, da bi se rajši posluževali domačega nego tujega finančnega posredovanja. Bodimo ponosni, da imamo tako ustanovo.

ANTON GRDINA, predsednik

slovenske
The North American banke

P. S. Te delnice nimajo nobene dvojne obveznosti, kakor je bilo to prejšnja leta.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom prijateljem in znancem prebridko vest, da je naša smrt posegla v našo sredo in nam odvzela preljubno in nikdar pozabljeno soprogo in mater

Alojzijo Stirn

rojena ZAKRAJŠEK

ki je previdena s svetimi zakramenti za umirajočo dihnila svojo blago dušo in za vedno zaspala dne februarja, 1943.

Doma je bila iz vasi Pozelo pri Velikih Laskah. Spremili smo jo iz Frank Zakrajšek pogrebne družine v cerkev in po opravljeni pogrebni sveti maši v sv. Vida smo jo položili k večnemu počitku dne februarja, 1943 na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prisrčno zahvaliti Rev. s. seph Čelesniku za podeljene svete zakramente. ko se želimo prisrčno zahvaliti Rev. Max Sodi opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obred.

Našo najprisrčnejšo zahvalo naj sprejmeta Josephine Somrak in Mrs. Jennie Kraiger, ki sta bili v vsestransko pomoč in tolažbo v teh najboljstnih in težkih dnevih, kakor tudi drugim, ki nam kaj dobrega storili v tem žalostnem času. Ravno tako tudi iskrena hvala vsem, ki ste jo pokropili, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se ležili svete maše in pogreba.

Globoko hvaležni se želimo prisrčno zahvaliti vsem, ki so v blag spomin pokojni položili vence ob krsti in sicer: Mr. in Mrs. Anton Zakrajšek in družina, Mrs. Frances Leskovec in sinovi, Alberta in Danny Zakrajšek, Mr. in Mrs. Somrak družina, društvo Carniola Hive, št. 493 T. podružnica št. 25 SZZ.

Prisrčna zahvala naj velja vsem, ki so darovali za svete maše za mirni počitek blage duše našega Mr. in Mrs. Frank in Angela Praznik, Mrs. Frances Leskovec, Mr. in Mrs. Edward Leskovec in družina, Miss Jane Intihar, Mr. in Mrs. Adolph in Anna in Mrs. Joseph Traina, Mrs. Rose Urbanc, Mrs. Mary Hovevar, družina Branisel in Wenzel, Mrs. Angela Stebly, Mrs. Strumbel, Mr. in Mrs. Anton M. vic družina, Mr. in Mrs. B. Jerney Hribar, Mrs. Frances Leskovec, Mrs. Rose Cimperman, Mrs. Frances Skully, in Mrs. Frank Cimperman, Mr. Anton Zgonc in Anna Grdanc.

Nadalje se iskreno zahvaljujemo Mr. A. Z. sek, Mr. Lou Novak in Mr. Schwebs, ki so dali svoj avtomobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba.

Prisrčno zahvalo želimo izreči članicam podružnice št. 25 SZZ in društvu Carniola Hive, št. 493 T. M., ki so se udeležile skupne molitve ob krsti in pogrebne svete maše ter jo sprejemale do groba.

Posebno se pa iskreno zahvalimo nosilkam kroga, so jo sprejemale na njeni zadnji zemeljski poti položili k večnemu počitku.

Prisrčno zahvalo naj sprejme pogrebni Zakrajšek Funeral Home za vso prijazno postojanje in naklonjenost in za lepo urejen pogreb.

Če se je pomotoma kakšno ime prezrlo, prosimo oprostjenja ter se jim želimo najprisrčnejše zahvaliti.

Preljubljena in nikdar pozabljena soproga mati, težko nam je pri srcu, ker si nas morala pustiti, toda tolaži nas misel, da se je končalo trpljenje in legla si utrujena k večnemu počitku. Ostala nam boš vedno v sladkem spominu in v grobi žalosti nad Tvojo bridko izgubo pošiljamo posrebo Bogu, da naj Ti bo usmiljen in dober plačnik in Ti podeli večni mir v zasluženem počitku in v naj Ti sveti.

Zalujoči ostali:

JOSEPH STIRN, soproga.

LIEUTENANT JOSEPH H. in LOUISE, sinova Zapusča tukaj tudi žalujoče sestre Frances Leskovec in Angela Praznik in Mary Zakrajšek in brata Frank Zakrajšek ter več drugih sorodnikov tukaj in v Ameriki.

Cleveland, O., 12. marca, 1943.